

DIUMENGE IV DE PASQUA (A)
Homilia del P. Antoni Pou, monjo de Montserrat
7 de maig de 2017
Fets 2,14a.36-41 / 1 Pe 2,20b-25 / Jn 10,1-10

És fàcil que associem les ovelles amb l'instint de seguir el remato amb la seva aparent manca d'intel·ligència. Fàcilment poden evocar aquella persona que només se sent a gust i segur seguint els criteris i les modes del grup, sense tenir criteris propis. En l'antic Orient mitjà la figura del ramat no tenia aquestes connotacions tan negatives, i s'emprava per il·lustrar el poble, el col·lectiu, en relació al seu rei, anomenat pastor.

En els textos bíblics apareix que el veritable rei del poble, el veritable pastor, sempre és Déu. Moisès, els jutges, David, són anomenats també pastors... però en el rerefons sempre queda clar que el veritable pastor és Déu mateix.

Al llarg de la història de salvació les experiències d'abús de poder fan clamar els profetes. Ezequiel descrivia les maneres dels mals governants, descrivint el mal pastor que no té cura de les ovelles: *Vosaltres us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pastoreu el ramat. En comptes d'enrobar les ovelles febles, curar les malalties, embenar les que s'han trencat la pota, recollir les dispersades i buscar les que s'han perdut, domineu les ovelles amb violència i amb brutalitat (Ez 34).*

Això suscita en els mateixos profetes l'esperança que Déu mateix intervindrà per salvar el seu remat: en el llibre de Jeremies sentim la veu de Déu que enuncia "Heu deixat que les meves ovelles s'extraviessin... per això **jo mateix** reuniré la resta de les ovelles" (Jer 22,2-3). La intervenció promesa desemboca en l'anunci messiànic de la vinguda al final del temps d'un pastor que pasturarà el seu poble segons el cor de Déu. L'Evangeli d'avui proclama que això s'ha fet realitat amb Jesús, que diu: "Jo sóc el bon pastor".

Com ja haureu deduït, les imatges de la relació del pastor amb les seves ovelles remet al tema del govern i el lideratge. Les imatges se'ns tornen familiars i comencen a cobrar sentit quan pensem amb els tipus de lideratge que veiem en la política, en les empreses, en les organitzacions de tot tipus, i en les nostres mateixes comunitats cristianes. Hi ha diferents tipus de lideratge, i no tots humanitzen. Sentim tants relats de lideratges fracassats: per la corrupció, per l'abús de poder, o per incompetències de tota mena, que comencem a dubtar si tot lideratge comporta intrínsecament el virus de la corrupció. Això pot crear desànim, perquè la nostra societat té necessitat d'institucions justes, i si volem desenvolupar-nos com a col·lectiu, com a poble, tenim necessitat també de líders que amb més o menys carisma vagin al davant i sàpiguen gestionar el bé comú, i les seves aspiracions més legítimes.

L'Evangeli de Joan no és un manual per al bon líder, però com sempre els evangelis ens proporcionen una espiritualitat, una mística, un aprofundiment en els valors essencials que podria donar motivació, color i direccionalitat al bon líder, als bons pastors que necessitem en la nostra societat. Jesús es presenta com a bon pastor amb tres qualitats essencials que no tenen els pastors dolents:

Primera el bon pastor entra per la porta de l'estable... no fa res d'amagat, no maquina, no té intencions ocultes, per això el guarda li obre la porta. El mal pastor és en canvi un lladre (s'apropia del que no és seu) i un bandoler (algú que usa la violència per aconseguir els seus propòsits).

Segona, el bon pastor coneix les seves ovelles, pot cridar-les cada una pel seu nom. I el nom significa la identitat diferencial. Coneix les necessitats concretes i té en compte la individualitat. Sap reconèixer les diferències i la pluralitat.

Tercera. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. No és un jornalero, sinó que se sent íntimament implicat amb la sort del seu remat, per això quan ve el llop no fuig, sinó que roman al costat d'elles defensant-les.

Jesús s'anomena també la porta: els qui hi entren se salvaran. Podran entrar i sortir lliurement, és a dir hi ha un respecte per la llibertat. I procura pasturatges: porta als qui l'escolten aliment per a que sigui possible un creixement humà i espiritual.

Les ovelles, per altra part, no són estúpides: reconeixen la veu del seu pastor, i en canvi, fugen dels estranys. Aquesta és la gran qualitat de les ovelles, i que hem de demanar per a cada un de nosaltres: poder descobrir quins són els veritables pastors. Ho podem fer si cultivem en nosaltres aquestes mateixes qualitats que demanàvem pel pastor: aprendre a tenir cura dels altres, valorar les diferències, respectar la llibertat, créixer en humanitat donant-nos... potser així sabrem detectar per connaturalitat la veu dels bons pastors i fugirem dels lladres i bandolers, que com llops vestits d'ovella, el que volen és només robar, aprofitar-se de les ovelles, fent destrossa.

És a dir que d'ovelles hem d'esdevenir tots, d'alguna manera, pastors. Com feu a Pere, Jesús també ens demana tres cops a cada un de nosaltres: m'estimes? I si li diem que sí, ens diu "pastura les meves ovelles". Demanem que Déu ens faci descobrir com podem créixer en humanitat donant la vida pels altres. Cadascú des de la seva vocació i les pròpies possibilitats. De manera especial cal que s'ho plantegin els joves que estan en la cruïlla del seu futur. La societat necessita bons líders, i l'Església també necessita bons pastors. Que Déu ens els concedeixi.